

2016. január 17.

Kálmánháza, Mandabokor, Felsősim
Istentisztelet

„¹⁶Mert nem kitalált meséket követve ismertettük meg veletek a mi Urunk Jézus Krisztus hatalmát és megjelenését, hanem úgy, hogy szemtanúi voltunk isteni fenségének. ¹⁷Mert amikor az Atya Istentől tisztességet és dicsőséget nyert, és ilyen szózatot intézett hozzá a felséges dicsőség: „Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm”, ¹⁸ezt a mennyből jött szózatot mi hallottuk, mert együtt voltunk vele a szent hegyen. ¹⁹Ezért egészen bizonyosnak tartjuk a prófétai beszédet, amelyre jól teszitek, ha mint sötét helyen világító lámpásra figyeltek, amíg felragyog a nap, és felkel a hajnalcsillag szívetekben. ²⁰Mindenekelőtt tudnotok kell, hogy az Írás egyetlen próféciája sem ered önkényes magyarázatból, ²¹mert sohasem ember akaratából származott a prófécia, hanem a Szentlélektől indítatva szólaltak meg az Istentől küldött emberek.” II Pt 1,16-21

Drága Gyülekezet!

Nagyon sokan ebben a világban elmondják magukról emberek, hogy ők hisznek Istenben. Azonban, ha megkapargatjuk egy kicsit a felszínt, s elkezdünk mélyebb kérdésekre választ találni, a Biblia üzenetéről mélyebben beszélgetni, kiderül, hogy ez a hit nem az a fajta hit, amiről a Szentírás beszél. Ha Jézus Krisztus személyéről, emberi és isteni fenségéről, megváltói hatalmáról esik szó, akkor szintén más a maguk alkotta vélemény, mint a Biblia tartalma. Ha a Szentírás, mint Isten kijelentett Szava, az élet beszéde került „terítékre”, akkor kiderül, hogy mégsem olyan nagy tekintély a Szentírás, hanem egy könyv lehet a sok közül. Amikor a Bibliáról esik szó, akkor sokan azt mondják, hogy ugyan úgy emberek írták, nem fedti a benne lévő tartalom a ma kialakult világnézetet, természettudományt, elavult, régi, ósdi, nem követi a „divatot”, ma már más a trendi. S mivel emberek írták, ezért nem Isten Szava, hanem az ember gondolatait vetíti ki. Ezekért a véleményekért kell ezen a mai istentiszteletünkön olyan kérdésekre válaszolni, amely tudom, hogy ebben a gyülekezetben is komoly kérdések, s vannak emberek, akik valóban

így gondolkodnak, ahogy az imént felvillantottam néhány gondolatot a mélyebb hit kérdéseiről. Először is nagyon fontos a körülményekről beszélni, aztán lehet a tartalmi részről is szót ejtenünk.

Hangsúlyoznunk kell, hogy a Szentírást valóban emberek írták. Szemben mondjuk a Koránnal, melyről azt mondják Kr. u. 610 és 632 között Mohamed, a próféta, a Koránt közvetlenül angyali kezekből kapta Hira hegyén. A Szentírást emberek írták, s kb. 1500 év alatt íródott. Olyan emberek, akiknek voltak gyengeségeik, társadalmi, szociológiai, nyelvismereti különbségeik. Voltak, akik nagyon komoly tanult háttérrel rendelkeztek és voltak, akik nagyon egyszerű emberek voltak, s ez megmutatkozott a nyelv – és szóhasználat választékosságában. A szerzők között volt halászattal foglalkozó egyszerű ember, s volt olyan tanult szerző is, aki az akkori világ egyik legjobb „egyetemén” sajátította el több nyelvet is. A Bibliát nem tudatosan szerkesztették az írók Bibliává. A Szentírás nem „siker-sztori”, bestseller akar lenni – ennek ellenére a legtöbb nyelvre és a legtöbb példányban kiadott és eladott könyv a világon. Nem „siker-sztori”, „happy end” könyv, hanem az élet beszéde, az élet könyve. Szerintetek

„siker-sztori”, hogy Mózes gyilkos volt? „Siker-sztori”, hogy Dávid házasságtörő, parázna volt, majd gyilkos lett? Hogy Ábrahám hazug, gyáva ember volt? Hogy Jákob hazug, apját átverő, az atyai áldást simlis módon megszerző alak volt. „Siker-sztori”, hogy Pál apostol „öldökléstől lihegve” öli a keresztyéneket? Nem, ez nem „siker-sztori”, hanem egy valóságos könyv, amely nem takargatja az emberi gyengeségeket, gyarlóságokat, bűnöket. Egy valóságos könyv, amelyben vannak magasságok és mélységek, emberi bukások, harag és gyűlölet, szeretet és megbocsátás egyaránt. Ez a könyv nem tudományos irat, nem tudományos kérdésekre akar tudományos válaszokat adni. Aki így tekint a Bibliára, aki ezt várja a Bibliától, az téved. Szét lehet cincálni biblia – és történetkritikai szempontból, ha akar, tud benne „hibát” találni az ember, a körülményeket lehet kritizálni, de hangsúlyozzuk, nem az égből lepottyant könyvről van szó, hanem olyanról, amit tökéletlen emberek írtak 15 évszázadon keresztül. Azonban a Szentírás minden korban élő ember számára szeretne válaszokat adni az élet kérdéseire. Tudjátok, amit itt tartok a kezemben, az nem mese. Nem egy mesekönyv a sok közül, nem fikció, kitalált történeteket tartalmazó könyv, hanem az élet beszéde. Ma is milliók

olvassák, millióknak jelent vigasztalást, útmutatást, reménységet. Ma is sokaknak vannak kérdéseik, s az élet kérdéseire ebben kap választ. Számunkra a legfontosabb kérdés nem a körülményekből fakad, hanem a tartalomból. Ezért a Szentírást ne a körülmények szempontjából vizsgálj elsősorban – persze lehet, kell abból is –, hanem tartalmi szempontból tekints rá. Azt írja Pál: „**¹⁶A teljes írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre...**” II Tim 3,16. Péter azt mondja Jézusnak: „**Uram, kihez mehetnénk? Örök életnek beszéde van te nálad.**” Jn 6,68. Tudjátok, ez a könyv Isten Szava az emberhez. Istent ne úgy képzeljétek el, hogy Ő ott a magaslatokban ül, lába az asztalára van téve és jót hahotázik bukásainkon, nélkülözéseinken, fájdalmainkon. Ő nem tehetetlen Isten, hanem cselekvő Isten! Ebből a könyvből megismerhetjük, hogy Ő nem tétlenül ül, hanem cselekszik. Persze nem úgy, ahogy sokan gondolják: „*Isten add meg ezt, meg ezt!*” „*Add, hogy nyerjek a lottón, vagy add, hogy éppen annyi pénzem legyen, ami elég, hogy boldoguljak*”, de persze a világ összes pénze nem lenne elég neki. Isten nem az ember igényeit akarja kiszolgálni. Ő nem egy automata! Sokan úgy gondolkodnak, ha

Isten nem adja meg, amit kérnek, akkor nincs is. Ha nem ad, akkor nincs, ha nem azt adja, akkor pedig inkább ne adjon! Milyen kicsinyes, gyermeki gondolkodás. Ilyet a homokozóban csinált az ember: „*Ha nem adod oda, akkor nem vagy a barátom!*” – emlékszünk? Eltelik néhány év és ugyan így viselkedik az ember Istennel szemben! „*Kértem, nem adta meg, ezért nincs!*” A Szentírás nem ilyen Istenről beszél! A mai ember Isten képe és a valóságos Isten között óriási különbség van. A Szentírás a valóságos Istent mutatja be, ezért nem hisznek benne sokan, ezért nem olvassák ezt a könyvet! Tudjátok, az embernek van egy képe, egy elképzelése Istenről. Ha az nem olyan, amelyet ők szeretnének, akkor inkább nem akarnak benne hinni. Isten pedig nem válik olyanná, amilyenné az ember szeretné. Ha az nem illik az „ember által vélt elképzelésbe”, akkor nem illik, de Isten nem az emberhez fog igazodni. Isten valamit felkínál az embernek, s erről szól a Szentírás. Nem kitalált mesék gyűjteménye, hanem a valóságos Isten valóságos munkájáról szól, mit tett Ő az emberért!? Erről szóltak a próféták is az Ószövetségben és ezt hirdette Jézus Krisztus is, majd a tanítványok, az apostolok, akik szem – és fültanúi voltak a Jézussal kapcsolatos eseményeknek. Ezért

írja Péter: „¹⁶**Mert nem kitalált meséket követve ismertettük meg veletek a mi Urunk Jézus Krisztus hatalmát és megjelenését, hanem úgy, hogy szemtanúi voltunk isteni fenségének.**”

Tudjátok, mesére nem lehet építeni egy életet, s vannak, akik az egész életüket mesevilágban élik. Azt hiszik, hogy az élet is mese, meg játék, s nem áll semmi másból. A Szentírás szembe állítja a mese világát a valósággal. Az adott kor hiedelmeit a valóságos étellel. Tudjátok Jézus Krisztus jövetelének a szándéka nem volt más, mint hogy egészen közel kerüljön az Isten az emberhez. Isten lehajolt Jézus Krisztusban az emberhez. Olyan távol került az ember Istentől, hogy Jézus Krisztusra lett szüksége, hogy ezt a távolságot áthidalja. Jézus valami olyat hozott az ember számára, amelyre mindenkinek kivétel nélkül szüksége van, de nem mindenki tart rá igényt. Mindenkinek szüksége van a szeretetre, de nem mindenki tart rá igényt, s ezért az egész élete egy merő nagy szeretetlenség. Mindenkinek szüksége van békeségre, megbocsátásra, de nem mindenki tart rá igényt, ezért békétlenségben és haragban éli az életét. Békétlenségben és haragban a családdal, a házastársával, a munkatársaival, a környezetével. Jézusra mindenkinek szüksége lenne, de ez a szükség nem

mindenkinél mutatkozik meg. Isten pedig nem olyan, aki magát rá erőltetné bárkire is. Van lehetőség a felismerésre, van lehetőség az elfogadásra, de Isten nem kér szívességet! Ő felkínál, aztán ezt az ember vagy elfogadja, vagy nem. Ő nem szívességet kér, hanem a szívét adja, az Ő Legdrágábbját, Jézust, s Vele együtt mindent! Ha ez kell, akkor elfogadhatod, ha Ő nem kell, akkor elutasítod! Nincs köztes, áthidaló megoldás! Vagy kell az, amit Ő kínál, vagy nem! Ő megy bele alkudozásokban, az az ember szokása. Ő nem kufár, hogy lehetne Vele alkut kötni! Tudjátok, Neki annyira drága volt az élet, hogy ő nem akar az étellel alkudozni. Az élet az nem piactér! A piacon lehet, de az életről te ne akarj alkudozni.

Ő olyan drága árat fizetett az életért, hogy Ő többre becsüli annál az életet, mint egy árucikk! Az ember nem egy portéka, nem egy áru, hanem számára a te életed kincs! Isten ezért küldte a halálba egyszülött Fiát, te pedig megpróbálsz alkudozni Vele, hogy mi fér bele, mi nem, mit adjon, mit ne, mire tarthat igényt, mire ne! Az élet nem alku tárgya! Az ember nem alku tárgya! Isten a Legdrágábbat adta az emberért, érted is meg értem is! Ez nem mese, ez a valóság, s erről tettek bizonyosságot Péterék!

Ahogy akkor nekik, úgy ma is nagyon sokaknak ez a Legdrágább jelenti az életet! Nézzétek! Mesék jönnek, mesék mennek. Világhatalmak, divatok jönnek és mennek. Kultúrák változnak. De ez a Legdrágább jelenti évezredek óta millióknak az életet ma is! Erről a Legdrágábbról szól a Biblia, szól az igehirdetés, ami számodra is a legdrágább lehet! Jézus, akivel csak nyerhetsz! Nyerhetsz életet és üdvösséget! Nyerhetsz békességet a szívedbe, nyerhetsz megbocsátást, ami után vágyik a szíve mélyén minden ember! Jézussal pénzt nem nyersz, de az életet megkapod Tőle! Ez nem kitalált mese, ez valóság! Gyere és kövesd Jézust, mondj igent Neki!

Ámen!